

Številka: U-I-23/12-14

Datum: 5. 4. 2012

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevo Državnega sveta Republike Slovenije, na seji 5. aprila 2012

odločilo:

Zakon o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 91/11), Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 91/11), Zakon o odvzemu premoženja nezakonitega izvora (Uradni list RS, št. 91/11), Zakon o dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 91/11) in Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije (Uradni list RS, št. 109/11) niso v neskladju z Ustavo.

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Državni svet zahteva oceno ustavnosti v izreku navedenih zakonov, ki jih je Državni zbor Republike Slovenije – na podlagi zahteve Državnega sveta iz drugega odstavka 91. člena Ustave, naj o teh zakonih ponovno odloča (t. i. odločilni veto) – drugič in dokončno sprejel 2. 11. 2011, torej potem, ko ga je predsednik republike 21. 10. 2011 na podlagi prvega odstavka 117. člena Ustave razpustil in razpisal predčasne volitve v Državni zbor.¹ Predlagatelj meni, da po razpustu Državni zbor ne more več izvrševati svojih pristojnosti, torej tudi ne sprejemati zakonov oziroma odločati o vetu Državnega sveta. Izpodbijani zakoni naj bi bili zato, ker jih je sprejel neupravičeni organ, v neskladju z drugim odstavkom 3. člena, s 85. in 86. členom, z drugim odstavkom 91. člena in s prvim odstavkom 117. člena Ustave.

¹ Odlok o razpustitvi Državnega zbora Republike Slovenije in o razpisu predčasnih volitev v Državni zbor Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 83/11). Prvič je Državni zbor izpodbijane zakone sprejel 18. in 19. 10. 2011, torej v času pred razpustom.

2. Predlagatelj ugotavlja, da niti Ustava niti Poslovnik Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10 – v nadaljevanju PoDZ-1) ne opredeljujeta, kaj pomeni razpust Državnega zbora, in ne določata pristojnosti razpuščenega Državnega zbora. To dejstvo naj bi kazalo, da je pravilna razlaga, da razpuščeni Državni zbor nima več nobenih pristojnosti. V obravnavanem primeru naj bi zato kolegij predsednika Državnega zbora brez pravne podlage sprejel "Dogovor o delu Državnega zbora v času razpusta", v katerem naj bi široko opredelil pristojnosti razpuščenega Državnega zbora in med njimi določil tudi ponovno glasovanje o že sprejetih zakonih, zoper katere je Državni svet vložil veto.

3. Razpust Državnega zbora predlagatelj razume kot prvino načela delitve oblasti (drugi odstavek 3. člena Ustave), katerega bistvo je v sistemu nadzora in ravnotežij med nosilci zakonodajne, izvršilne in sodne oblasti. V obravnavanem primeru naj bi šlo za razmerje med Državnim zborom in predsednikom republike – s tem ko je predsednik republike razpustil Državni zbor, naj bi temu "odvzel zakonodajno pristojnost". Vsako nadaljnje izvrševanje zakonodajne dejavnosti razpuščenega Državnega zbora naj bi pomenilo, da so zakoni, ki jih je sprejel tak Državni zbor, v neskladju z načelom delitve oblasti. V zvezi s tem predlagatelj še navaja, da bi po razpustu Državnega zbora lahko samo predsednik republike, ki je Državni zbor razpustil, na podlagi drugega odstavka 85. člena Ustave sklical izredno sejo razpuščenega Državnega zbora. V takem primeru bi predsednik republike pripravil dnevni red seje, prav tako bi on vodil sejo. Ker pa v obravnavanem primeru seje Državnega zbora ni sklical predsednik republike, naj bi bili izpodbijani zakoni v neskladju s 85. členom Ustave.

4. Po mnenju predlagatelja naj bi z razpustom Državnega zbora prenehala mandatna doba Državnega zbora in s tem tudi mandat njegovih poslancev. Ker lahko Državni zbor veljavno odloča le v času trajanja mandatne dobe in ker prenehanje mandatne dobe pomeni tudi, da Državni zbor ni več "sposoben" sprejemati odločitev, naj bi bili izpodbijani zakoni tudi v neskladju s 86. členom Ustave, ki ureja odločanje Državnega zbora. Glede zadnjega stavka tretjega odstavka 81. člena Ustave, ki določa, da se mandatna doba prejšnjega Državnega zbora konča s prvo sejo novega Državnega zbora, pa predlagatelj meni, da ga je treba razlagati tako, da velja le za prenehanje mandatne dobe pri rednih volitvah Državnega zbora, ki se izvedejo vsake štiri leta, ne pa tudi pri predčasnih volitvah, do katerih pride zaradi razpusta Državnega zbora.

5. Tudi neskladje z drugim odstavkom 91. člena Ustave, ki ureja ponovno odločanje Državnega zbora o zakonu, zoper katerega je Državni svet vložil veto, predlagatelj utemeljuje na podoben način. Po razpustu, katerega bistvo naj bi bilo prav v prenehanju zakonodajne pristojnosti Državnega zbora, Državni zbor ne more nadaljevati zakonodajnega postopka in ponovno odločati o zakonu, o katerem je Državni svet izglasoval veto. Z razpustom Državnega zbora, s čimer preneha mandatna doba Državnega zbora, naj bi se končali vsi še nedokončani zakonodajni postopki, tudi tisti, glede katerih je Državni svet zahteval ponovno odločanje.

6. Po drugi strani predlagatelj meni, da tudi če bi zadnji stavek tretjega odstavka 81. člena Ustave razlagali tako, da se tudi pri predčasnih volitvah mandatna doba prejšnjega Državnega zbora konča s prvo sejo novega Državnega zbora, bi šlo le za formalno nadaljevanje mandata do prve seje novega Državnega zbora, razpuščen Državni zbor pa se ne bi smel sestajati oziroma bi se lahko sestel le v nujnih primerih. Odločanje razpuščenega Državnega zbora o zadevah, ki niso nujne, naj bi namreč postavilo pod vprašaj smiselnost "instituta" razpusta Državnega zbora, kar pa bi bilo v neskladju s prvim odstavkom 117. člena Ustave, ki razpust izrecno predvideva. Predlagatelj meni, da v obravnavanem primeru nobenega od izpodbijanih zakonov ni mogoče šteti za nujno zadevo, kar dokazuje tudi, da ti zakoni niso bili sprejeti po nujnem zakonodajnem postopku.

7. Državni zbor v odgovoru zavrača navedbe v zahtevi in Ustavnemu sodišču predlaga, naj jo kot neutemeljeno zavrne. Navaja, da Ustava ne določa posebnih posledic razpusta, temveč kot njegovo posledico določa le razpis novih volitev. Po tretjem odstavku 81. člena Ustave naj bi se mandatna doba Državnega zbora tudi v primeru razpusta končala s prvo sejo novega Državnega zbora. Ker je mandatna doba tisto časovno obdobje, v katerem lahko organ izvršuje svoje funkcije in pristojnosti, naj bi iz te ustavne določbe izhajalo, da poslanci v času razpusta obdržijo poslanske mandate in da Državni zbor z razpustom ne preneha formalno obstajati. Tak sklep naj bi potrjevale tudi odločitve Ustavnega sodišča, v katerih je to sodišče zavzelo stališče, da se je mandatna doba Državnega zbora po opravljenih predčasnih volitvah iztekla s konstituiranjem novega Državnega zbora in ne z razpustom prejšnjega Državnega zbora (npr. sklep št. U-I-55/10 z dne 26. 1. 2012). Državni zbor opozarja tudi na sklep Ustavnega sodišča št. U-I-356/07 z dne 2. 7. 2009 (Uradni list RS, št. 55/09, in OdlUS XVIII, 34), iz katerega naj bi izhajalo, da položaj in obveznosti poslancev izhajajo neposredno iz njihovega mandata; obstoj mandata poslancev naj bi zato pomenil tudi obstoj njihovih pravic in dolžnosti, s tem pa tudi obstoj zakonodajne pristojnosti Državnega zbora, ki ga ti poslanci sestavljajo.

8. Zaradi narave razpusta in razpisanih predčasnih volitev pa naj bi se Državni zbor lahko odločil, da bo v času razpusta omejil izvajanje svojih pristojnosti in obravnaval samo še nujne zadeve. Vendar ker niti Ustava niti PoDZ-1 ne določata, kaj so nujne zadeve v času razpusta, naj bi bila odločitev o tem v skladu z načelom parlamentarne avtonomije prepuščena presoji samega Državnega zbora. Prav na podlagi takega razumevanja je v obravnavani zadevi kolegij Državnega zbora sprejel "Dogovor o delu Državnega zbora v času razpusta". Iz tega dogovora izhaja, da naj bi kriterij nujnosti izpolnjevale tiste obveznosti, ki izhajajo neposredno iz Ustave in jih mora Državni zbor opraviti v določenih rokih. Med nujne zadeve naj bi sodilo tudi ponovno odločanje o zakonu na podlagi zahteve Državnega sveta.

9. Državni zbor pojasnjuje, da je v skladu s temi izhodišči ponovno odločanje o zakonu nujna zadeva, ki izhaja iz narave odločilnega veta in njegove povezanosti z zakonodajnim postopkom. Ponovno odločanje o zakonu, ki ga zahteva Državni svet na podlagi drugega odstavka 91. člena Ustave, naj bi bila po eni strani pravica Državnega zbora kot

zakonodajnega organa, da odloča o zakonih, po drugi strani pa tudi dolžnost, ki jo mora Državni zbor izvrševati prav zaradi načela delitve oblasti. Glede vsebine tega načela se Državni zbor sklicuje na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-248/08 z dne 11. 11. 2009 (Uradni list RS, št. 95/09, in OdiUS XVIII, 51). Državni zbor še meni, da je odločanje o odložilnem vetu del zakonodajnega postopka in zato že Ustava določa kratek sedemdnevni rok, v katerem Državni svet veto lahko poda. Vložen veto Državnega sveta narekuje, da Državni zbor o njem čim prej odloča. Prav zato 148. člen PoDZ-1 določa, da Državni zbor ponovno glasuje o zakonu na prvi naslednji seji. Navedeni roki naj bi zagotavljali, da nedokončani zakonodajni postopek ne bi povzročal negotovosti v pravnem redu oziroma da ne bi prišlo do blokade zakonodajnega postopka, četudi bi sprejetje zakona terjali nujni razlogi. Ponovno odločanje o zakonih, zoper katere je Državni svet vložil veto, naj zato ne bi pomenilo kršitve drugega odstavka 91. člena Ustave, temveč, prav nasprotno, njegovo izvrševanje. Nazadnje Državni zbor še meni, da je pri ponovnem odločanju o zakonih upošteval vse ustavnopravne zahteve postopkovne narave in da so bili izpodbijani zakoni sprejeti po postopku, ki je skladen z Ustavo. Zato so po njegovem mnenju neutemeljeni tudi očitki o neskladju s 85., 86. in prvim odstavkom 117. člena Ustave.

B.

10. O razpustu Državnega zbora govori Ustava na dveh mestih. Na podlagi četrtega oziroma petega odstavka 111. člena Ustave predsednik republike razpusti Državni zbor, če po državnozbornskih volitvah ni mogoče izvoliti predsednika Vlade in posledično ni mogoče oblikovati Vlade. Po prvem odstavku 117. člena Ustave pa je razpust Državnega zbora posledica neizglasovane zaupnice Vladi in vodi do predčasnih parlamentarnih volitev. Glasovanje o zaupnici Vladi lahko zahteva predsednik Vlade. Če Vlada ne dobi večinske podpore vseh poslancev, lahko Državni zbor v tridesetih dneh izvoli novega predsednika Vlade ali dotedanjemu predsedniku pri ponovljenem glasovanju izglasuje zaupnico. Če se postopek z zaupnico ne izteče v eno od teh dveh smeri, predsednik republike razpusti Državni zbor in razpiše nove volitve.

11. V obravnavani zadevi se postavlja vprašanje, kakšen pomen ima akt razpusta za ustavnopravni položaj Državnega zbora, oziroma drugače rečeno, kaj pomeni razpust za nadaljnje izvrševanje ustavnih pristojnosti Državnega zbora, zlasti za opravljanje njegove zakonodajne funkcije. Glede tega je navedbe predlagatelja mogoče zgostiti v dva očitka različne intenzitete, pri čemer se očitka nekoliko izključujeta. Po eni strani predlagatelj meni, da z razpustom Državnega zbora preneha njegova mandatna doba in posledično tudi njegova zakonodajna funkcija; zakoni, ki bi jih sprejel razpuščen Državni zbor, bi bili protiustavni, ker bi jih sprejel neupravičeni oziroma neobstoječi organ. Tako stališče pomeni, da zakoni, ki jih je sprejel razpuščen Državni zbor, sploh niso zakoni, ker jih je sprejel subjekt, ki za to ni imel ustavnega pooblastila. Po tem pristopu so izpodbijani zakoni nični. Po drugi strani predlagatelj pristaja na to, da bi se razpuščen Državni zbor lahko sestal (domnevno samo na zahtevo predsednika republike, ki je Državni zbor

razpustil) in veljavno odločal o nujnih zadevah. Po tem stališču bi bili zakoni, ki bi jih sprejel razpuščen Državni zbor, skladni z Ustavo (tj. obstoječi in veljavni) samo, če bi šlo za nujne zadeve. Tak pristop bi pomenil, da so izpodbijani zakoni protiustavni zato, ker niso nujni (in verjetno tudi zato, ker seje Državnega zbora, na kateri so bili sprejeti, ni sklical predsednik republike). Predlagatelj ne pojasni, kaj naj bi bile nujne zadeve, iz njegovih navedb pa izhaja, da jih povezuje z nujnim zakonodajnim postopkom, kakor ga ureja PoDZ-1.

12. Ustavno sodišče se strinja z izhodiščno oceno predlagatelja, da je razpust Državnega zbora, do katerega pride na podlagi prvega odstavka 117. člena Ustave, odraz temeljnega ustavnega načela delitve oblasti (drugi odstavek 3. člena Ustave). Glasovanje o zaupnici je običajen institut v parlamentarnem sistemu organizacije državne oblasti, v katerem sta obstoj in delovanje vlade odvisna od večinske podpore v parlamentu in v katerem praviloma pride do predčasnih volitev, če je zaupanje med vlado in parlamentarno večino trajno porušeno. Razpust Državnega zbora in razpis predčasnih volitev, do katerih pride po neuspešno končanem postopku glasovanja o zaupnici Vladi, je torej nedvomno izpeljava načela delitve oblasti v slovenskem parlamentarnem sistemu. Vendar pa ni mogoče pritrditi sklepu predlagatelja, da je načelo delitve oblasti – tj. razmerje med Državnim zborom, Vlado in predsednikom republike – pri razpustu Državnega zbora in razpisu predčasnih volitev izpeljano tako, da neposredno z razpustom preneha mandat in s tem zakonodajna funkcija Državnega zbora.

13. Po prvem odstavku 81. člena Ustave se Državni zbor praviloma voli za štiri leta. Mandat se mu podaljša, če se mandatna doba izteče med vojno ali v času trajanja izrednega stanja (drugi odstavek 81. člena Ustave), oziroma skrajša, če na podlagi četrtega odstavka 111. člena Ustave oziroma prvega odstavka 117. člena Ustave pride do predčasnih volitev. V skladu s tretjim odstavkom 81. člena Ustave volitve v Državni zbor razpiše predsednik republike. Pri rednih volitvah se Državni zbor izvoli najprej dva meseca in najkasneje petnajst dni pred potekom štirih let od poteka prve seje prejšnjega Državnega zbora. V primeru predčasnih volitev se novi Državni zbor izvoli najkasneje dva meseca po razpustu prejšnjega. Tako pri rednih kot pri predčasnih volitvah pa je za presojo, kdaj preneha mandatna doba Državnega zbora, odločilen zadnji stavek tretjega odstavka 81. člena Ustave, ki določa, da se mandatna doba prejšnjega Državnega zbora konča s prvo sejo novega Državnega zbora (ki jo skliče predsednik republike najkasneje dvajset dni po njegovi izvolitvi). Prav iz sosledja stavkov v tretjem odstavku 81. člena Ustave je mogoče utemeljeno sklepati, da tudi mandatna doba razpuščenega Državnega zbora (čeprav skrajšana) poteče s prvo sejo novoizvoljenega Državnega zbora. Razpust Državnega zbora in razpis predčasnih volitev zato ne pomenita prenehanja obstoja Državnega zbora; tudi razpuščen Državni zbor obstaja in ohrani svoj mandat vse do konstituiranja novega Državnega zbora.² Glede na to, da je Državni zbor nosilec

² Tako stališče izhaja že iz sklepov Ustavnega sodišča št. U-I-82/10 z dne 9. 2. 2012 (Uradni list RS, št. 57/10), št. U-I-279/10 z dne 19. 1. 2012 in št. U-I-112/11 z dne 19. 1. 2012, s katerimi je Ustavno sodišče zavrglo zahteve za oceno ustavnosti, ki so jih vložile skupine poslank in poslancev, ki so poslanski mandat izvrševali v mandatnem obdobju 2008–2011. Ustavno sodišče

zakonodajne oblasti in da je vsebina njegovega mandata, ki ga je v skladu z načelom demokratičnosti (1. člen Ustave) pridobil na volitvah, prav v izvrševanju zakonodajne oblasti, iz tretjega odstavka 81. člena Ustave izhaja tudi, da razpuščeni Državni zbor ohrani svojo zakonodajno funkcijo, vse dokler te funkcije na prvi seji ne prevzame novoizvoljeni Državni zbor.

14. Takšen sklep pa ne izhaja samo iz jezikovno-logične razlage tretjega odstavka 81. člena Ustave, temveč ga potrjujejo tudi druge določbe Ustave, zlasti če jih razlagamo v povezavi z načelom delitve oblasti iz drugega odstavka 3. člena Ustave. Iz tega načela izhaja, da je državna oblast sestavljena iz treh temeljnih funkcij (zakonodajne, izvršilne in sodne), med katerimi zaradi preprečevanja zlorabe oblasti oziroma varstva temeljnih človekovih pravic in svoboščin obstajajo mehanizmi nadzora in ravnotežij. V obravnavanem primeru je bistvena ugotovitev, da je Ustava pri izpeljavi načela delitve oblasti zasnovala državno oblast tako, da sta tudi v obdobjih, ko prihaja do personalnih zamenjav, vsaki od njenih temeljnih funkcij zagotovljena kontinuiran obstoj in delovanje. Drugi odstavek 165. člena Ustave tako določa, da ustavni sodnik po izteku časa, za katerega je bil izvoljen, opravlja funkcijo do izvolitve novega sodnika. V skladu s 115. členom in prvim odstavkom 116. člena Ustave morajo Vlada oziroma posamezni ministri tudi po prenehanju funkcije opravljati tekoče posle do izvolitve novega predsednika Vlade oziroma do imenovanja novih ministrov. Tudi glede zakonodajne funkcije Ustava na več mestih izhaja iz predpostavke, da mora biti v vsakem trenutku zagotovljena delujoča zakonodajna oblast. Če bi se redna, štiriletna mandatna doba Državnega zbora iztekla med vojno ali v času trajanja izrednega stanja, Ustava predvideva njeno podaljšanje (drugi odstavek 81. člena Ustave). Kadar se Državni zbor zaradi izrednega stanja ali zaradi vojne ne more sestati, lahko predsednik republike na predlog Vlade izdaja uredbe z zakonsko močjo, ki pa jih mora predložiti v potrditev Državnemu zboru takoj, ko se ta sestane (prvi in tretji odstavek 108. člena Ustave).

15. Očitno je torej, da Ustava izhaja iz podmene, da se funkcije državne oblasti izvajajo kontinuirano. Zato ni videti razloga, da bi načelo delitve oblasti pri razpustu Državnega zbora razumeli tako, da akt, s katerim predsednik republike razpusti Državni zbor in razpiše predčasne volitve, pomeni takojšnje prenehanje nosilca zakonodajne oblasti oziroma odvzem njegove zakonodajne funkcije. Prav nasprotno, iz jasne določbe tretjega odstavka 81. člena Ustave kot tudi iz siceršnje izpeljave načela delitve oblasti v več določbah Ustave izhaja, da ni sprejemljiva razlaga, po kateri v času od razpusta Državnega zbora do konstituiranja novega Državnega zbora država nima operativnega nosilca zakonodajne funkcije oblasti.

16. Posebno vprašanje pa je, ali je zakonodajna funkcija Državnega zbora od razpusta do konstituiranja novoizvoljenega Državnega zbora kakor koli omejena. Predlagatelj v zvezi

je svojo odločitev utemeljilo na stališču, da se je to mandatno obdobje izteklo 21. 12. 2011, ko se je po (razpustu in predčasni) volitvah, ki so potekale 4. 12. 2011, konstituiral nov Državni zbor.

s tem navaja, da bi v tem času Državni zbor lahko opravljala kvečjemu nujne zadeve. Za tak sklep pa v Ustavi ni opore.

17. Kot ugotavlja že predlagatelj, Ustava ne določa, kakšen je obseg zakonodajne funkcije Državnega zbora potem, ko predsednik republike razpusti Državni zbor in razpiše nove volitve. Posebnih določb o delovanju Državnega zbora v času razpusta tudi nima PoDZ-1. Vendar pa iz dejstva, da Ustava nima posebnih določb o zakonodajni pristojnosti razpuščenega Državnega zbora, izhaja prav nasproten sklep kot tisti, ki ga ponuja predlagatelj. Odsotnost posebnih ustavnih določb o pristojnostih Državnega zbora v času razpusta pomeni, da glede tega na ustavnopravni ravni ni nobenih omejitev. V skladu z načelom demokratičnosti iz 1. člena Ustave Državni zbor namreč pridobi svoj mandat – in bistvo tega mandata je prav izvrševanje zakonodajne oblasti – na periodičnih splošnih in neposrednih volitvah. Z razpustom Državnega zbora in razpisom predčasnih volitev se sicer poseže v enakomerno periodičnost volitev, vendar pa to samo po sebi, ob odsotnosti posebne ureditve v Ustavi, ne pomeni, da je do začetka izvrševanja mandata novoizvoljenega Državnega zbora kakor koli omejena zakonodajna funkcija prejšnjega Državnega zbora. Pooblastilo posameznega sklica Državnega zbora za izvrševanje zakonodajne oblasti je pridobljeno na demokratičnih volitvah in traja, vse dokler to pooblastilo na podlagi volitev ne preide na novi Državni zbor. Vsakršno omejitev zakonodajne funkcije, ki je ena od treh temeljnih funkcij državne oblasti, bi morala Ustava izrecno predvideti.³ Ustavodajalec tovrstnih omejitev ni predvidel, zato razpust Državnega zbora ne vpliva na ustavnopravno veljavnost zakonov in drugih odločitev, sprejetih v času od razpusta do konstituiranja novega Državnega zbora. Tako kot za druge zakone tudi za te velja, da morajo biti v skladu z Ustavo in da so lahko predmet (naknadne) presoje ustavnosti pred Ustavnim sodiščem. To pa ne pomeni, da se Državni zbor po razpustu ne bi smel samoomejevati, bodisi z *ad hoc* dogovori bodisi s posebno ureditvijo v poslovniku, vendar je to stvar njegove parlamentarne avtonomije.

18. Navedeno ne pomeni, kot meni predlagatelj, da je razpust, ki nima vpliva na izvajanje zakonodajne funkcije Državnega zbora, brez smisla. Namen akta predsednika republike, s katerim se v ustavno predvidenih primerih razpusti Državni zbor, je skrajšanje mandatne dobe Državnega zbora in začetek postopka predčasnih volitev.⁴ Ker je po

³ Primerjalnopravne ureditve so glede tega vprašanja različne. Tako npr. 33. člen češke ustave določa, da v času razpusta poslanske zbornice zakonodajno funkcijo v nujnih zadevah opravlja senat. Na drugi strani 78. člen španske ustave, 179. člen portugalske ustave ter prvi odstavek 51. c člena in tretji odstavek 55. člena avstrijske ustave določajo, da v času razpusta parlamenta (omejeno) zakonodajno funkcijo opravlja določeno delovno telo parlamenta (npr. stalni odbor ali proračunski odbor). Podobno kot v Sloveniji je razpust parlamenta urejen v Zvezni republiki Nemčiji (prim. tretji odstavek 81. člena oziroma prvi odstavek 117. člena Ustave Republike Slovenije s prvim odstavkom 39. člena oziroma prvim odstavkom 68. člena nemškega temeljnega zakona).

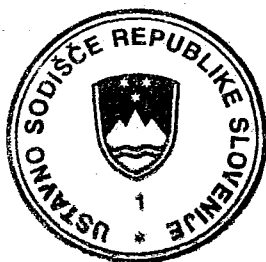
⁴ Podobno tudi U. Mager v komentarju k 68. členu nemškega temeljnega zakona (ki ureja glasovanje o zaupnici vladi) piše, da razpust *Bundestaga* v skladu z 68. členom temeljnega zakona pomeni predčasno prenehanje njegovega mandata zaradi predčasnih volitev. Glej podrobneje U. Mager, Artikel 68, v: I. von Münch in P. Kunig (ur.), Grundgesetz-Kommentar, 1. knjiga, Verlag C. H. Beck, München 2012, str. 2833.

Ustavi (prvi odstavek 81. člena) mandatna doba Državnega zbora štiri leta. je njegov razpust ustavni predpogoj za razpis predčasnih volitev. Drugače rečeno, z aktom o razpustu Državnega zbora predsednik republike ugotovi, da so izpolnjeni ustavni pogoji za razpis predčasnih volitev. Z vsebinskega vidika pa je ustavni položaj Državnega zbora po razpisu predčasnih volitev enak kot po razpisu rednih volitev. Šele s prvo sejo novoizvoljenega Državnega zbora pride v skladu z načelom demokratičnosti do prenosa pooblastila za izvrševanje zakonodajne oblasti na novi Državni zbor.

19. Na podlagi navedenega je Ustavno sodišče ugotovilo, da v obravnavanem primeru Državni zbor s tem, ko je po sprejetju akta predsednika republike, s katerim je ta razpustil Državni zbor in razpisal nove volitve, na podlagi drugega odstavka 91. člena na zahtevo Državnega sveta ponovno odločal o izpodbijanih zakonih, ni prekoračil svojih ustavnih pristojnosti. Zato izpodbijani zakoni niso v neskladju z Ustavo.

C.

20. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 21. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo – ZUstS) v sestavi: predsednik dr. Ernest Petrič ter sodnice in sodniki dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, mag. Marta Klampfer, dr. Etelka Korpič – Horvat, mag. Miroslav Mozetič, Jasna Pogačar, mag. Jadranka Sovdat in Jan Zobec. Odločbo je sprejelo s sedmimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnika Deisinger in Zobec, ki sta dala odklonilni ločeni mnenji.

dr. Ernest Petrič
Predsednik